

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 38/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Petrom Hargašom, advokátom, Košická 56, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 7Sa/23/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. decembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 7Sa/23/2022 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Navrhuje priznať jej finančné zadost'učinenie 9 000 eur, prikázať krajskému súdu konať bez zbytočných prietáhov a priznať jej náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Iniciovaniu napadnutého konania (sp. zn. 7Sa/23/2022) predchádzalo podanie žaloby sťažovateľkou 30. marca 2015 na zrušenie rozhodnutia stavebného úradu (ďalej aj „žalovaný“) okrem iného z dôvodu, že sťažovateľka bola opomenutým účastníkom stavebného konania. Konanie o zrušenie rozhodnutia stavebného úradu bolo vedené na krajskom súde pod sp. zn. 5S/78/2015 (neskôr pod sp. zn. 5S/213/2019 po tom, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný zrušil prvotné rozhodnutie krajského súdu o odmietnutí žaloby sťažovateľky). Uznesením č. k. 5S/213/2019-170 z 21. júla 2020 krajský súd uložil povinnosť stavebnému úradu doručiť rozhodnutie stavebného úradu sťažovateľke. Po doručení rozhodnutia stavebného úradu

sťažovateľka podala proti nemu odvolanie, pričom stavebný úrad listom zo 16. marca 2022 oznámil sťažovateľke, že nie je možné pokračovať v odvolacom konaní.

3. Sťažovateľka podala 25. apríla 2022 na krajskom súde žalobu proti nečinnosti stavebného úradu, pričom konanie je vedené pod sp. zn. 7Sa/23/2022. Žalovaný bol 4. mája 2022 vyzvaný na vyjadrenia sa k žalobe a na zaslanie administratívneho spisu, pričom vyjadrenie bolo krajskému súdu doručené 11. mája 2022. Krajský súd 26. mája 2022 zaslal sťažovateľke vyjadrenie žalovaného s možnosťou vyjadriť sa k nemu. Sťažovateľka zaslala repliku 6. júna 2022. Dodatkom č. 7 k rozvrhu práce krajského súdu na rok 2022 s účinnosťou od 1. júna 2022 došlo k zmene zákonného sudcu. Sťažovateľka podala 16. augusta 2022 predsedovi krajského súdu sťažnosť na prieťahy podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), ktorá bola podpredsedníčkou krajského súdu 7. septembra 2022 vyhodnotená ako nedôvodná. Sťažovateľka následne podala na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti. Ministerstvo listom z 15. novembra 2022 vyhodnotilo žiadosť sťažovateľky ako nedôvodnú.

III.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka namieta, že krajský súd nedokázal vo veci nielen rozhodnúť v primeranej lehote, ale v minulosti dokonca rozhodol v rozpore so zákonom. Napadnuté konanie je výsledkom dlhohodobej nečinnosti súdov a štátnych orgánov ešte od roku 2015. Predmetom napadnutého konania je odstrániť nečinnosť stavebného úradu, ktorý vo veci nekoná a ktorý v rámci stavebného konania ešte v roku 2014 a 2015 opomenul účastníka stavebného konania – sťažovateľku. Krajský súd od podania žaloby rozhoduje o jednoduchom návrhu sťažovateľky (žaloba proti nečinnosti orgánu verejnej správy) viac ako 7 mesiacov. To, že sa aktuálne preskúmava rozhodnutie z roku 2015, má na zodpovednosti aj samotný krajský súd, pretože o žalobe z roku 2015 rozhodoval viac ako 4 roky (rozhodol až v roku 2020), pričom vo veci musel rozhodovať na dvakrát (najskôr odmietol žalobu a potom jej vyhovel). V napadnutom konaní ide o odstránenie nečinnosti stavebného úradu ešte z roku 2015, ktorý aj v súčasnosti udržiava protiprávny stav, t. j. v roku 2015 nedoručil rozhodnutie stavebného úradu sťažovateľke a teraz v roku 2021 a 2022 nechce rozhodnúť o odvolaní sťažovateľky.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

6. V zmysle sťažnostnej argumentácie sťažovateľky je potrebné pri vyhodnocovaní existencie zbytočných prieťahov spôsobených krajským súdom prihliadať aj na priebeh a trvanie konania krajského súdu sp. zn. 5S/78/2015, sp. zn. 5S/213/2019. Ústavný súd k tomuto uvádza, že okolnosti týkajúce sa konania krajského súdu sp. zn. 5S/78/2015, sp. zn. 5S/213/2019 na účel posúdenia

dôvodnosti sťažnosti nebral do úvahy z dôvodu odlišného predmetu konania sp. zn. 5S/78/2015, sp. zn. 5S/213/2019 na strane jednej a napadnutého konania sp. zn. 7Sa/23/2022 na strane druhej. Predmetom konania sp. zn. 5S/78/2015, sp. zn. 5S/213/2019 totiž bolo zrušenie rozhodnutia stavebného úradu. Sťažovateľka chcela žalobou docieľiť, aby s ňou stavebný úrad konal ako s účastníčkou, v ústavnoprávnej rovine tak v konaní išlo zabezpečenie realizácie základného práva sťažovateľky na inú právnu ochranu. Na strane druhej predmetom napadnutého konania (sp. zn. 7Sa/23/2022) je žaloba proti nečinnosti stavebného úradu, ktorou sťažovateľka sleduje naplnenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Vzhľadom na odlišný charakter, účel predmetných konaní ústavný súd pri posudzovaní ne/dôvodnosti sťažnosti sťažovateľky bral zreteľ výlučne na okolnosti týkajúce sa súdneho konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 7Sa/23/2022 na základe žaloby sťažovateľky proti nečinnosti stavebného úradu.

7. K celkovej dĺžke konania o žalobe proti nečinnosti žalovaného ústavný súd uvádza, že toto prebieha od 25. apríla 2022, teda v čase podania ústavnej sťažnosti necelých 8 mesiacov. Z príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že krajský súd po doručení žaloby uskutočňoval potrebné procesné úkony smerujúce k prejednaniu veci (výzva žalovanému na vyjadrenie sa k žalobe a predloženie administratívneho spisu, zaslanie vyjadrenia žalovaného sťažovateľke). Posledný úkon súdu bol uskutočnený 26. mája 2022. K tomuto ústavný súd konštatuje, že aj pri ústavnosúdnom prieskume postupu správneho súdu v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy je aplikovateľný ustálený právny názor ústavného súdu, podľa ktorého konanie bez zbytočných prietáhov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95), pričom nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Ak zákonodarca kladie dôraz na rozhodnutie správneho súdu v ustanovenej lehote, vyjadří toto očakávanie dikciou zákona. Napríklad lehota na rozhodnutie o správnej žalobe vo veciach azylu je podľa § 216 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) 90 dní, lehota na rozhodnutie o správnej žalobe vo veciach zaistenia je podľa § 228 SSP sedem pracovných dní, lehota na rozhodnutie o žalobe vo veciach stáleho zoznamu voličov a zoznamu voličov je podľa § 270 SSP päť dní, lehota na rozhodnutie o žalobe vo veciach zhromažďovania občanov je podľa § 409 SSP trojdňová. V právnej úprave žaloby proti nečinnosti exaktne stanovená lehota na rozhodnutie chýba.

8. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realita by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska

jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

9. Podľa názoru ústavného súdu nečinnosť krajského súdu v trvaní necelých 7 mesiacov (jún 2022 – december 2022), berúc do úvahy celkovú dĺžku napadnutého konania (žaloba podaná 25. apríla 2022), nedosahuje intenzitu odôvodňujúcu záver o porušovaní základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

10. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

11. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi uplatnenými v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. januára 2023

Robert Šorl
predseda senátu